

פָּרְגָּוִלִּי

סרטוי החודש
תשקייף ביקורת

אוקטובר 1983
גלילון מס' 21

סניבר מרטיין וראקל וורד בסרטו של קרל ריינר "בלש בבקשתך"

עירית תל-אביב - יפו

אוניברסיטת תל-אביב

הארכין הישראלי לסרטים

תבנית סינמטק תל אביב

חודש אוקטובר 1983

נושאי החודש:

- הקולנוע הגרמני החדש (הציגות בכורה) בשתוֹךְ מבחן גתה.
 - החולוֹד – שנות הארכאים.
 - מחווה ללויס בונואל.
 - מנדרף הארכין.
 - הקרנות מיוחדות.
- • •

לחברים שלום,

מבחן גתה, מוכן תרבות הגברני בתל אביב, יום מבעוד יאשן מסוגן באץ', של הקרנות סרטים גרמניים, מודרניים, כולל מלחמות בתקופה הנכונה ובנטען ווין גודה לעצותם בטיבם הסרטים שנעשה לאחרונה בגרמניה, וטוטם ווקרנו בישראל.

תורת הסינמטק מאר אלברט ואנר מנהל מבחן גתה על מבען עם מוחם של המכאי לאיט בנעל השחקן זייד יבן מקים

הסינמטק והזרות להכרתם – אנו מוחשים והזדמנות את הקרן הרוטופסקיביה של הוליווד – והפעם שנות 1940.

הראש שטרבש לאחורונה ע"י הארכין מביא העגנות בכורה ארציות לסרטים דרמטיים שטרבש לאחורונה ע"י הארכין והשראל לסרטים. הנהלת הסרטים

1.10 מוצ"ש

19.30 עד כלות הנשימה (ערפת 1959)

A BOUT DE SOUFFLE

Jean-Luc Godard

בימאי: ז'אן-לוק גודאר

שחקנים: ז'אן-לוק גודאר, ב'ן טיברג, ג'ין טיברג.

סרטו הארוך הראשון של גודאר מבהיר את התרבות האירופית של גנומט שבוה לבנות ומגלה ודק חיש ודרישה בטיס של סוף שנות החמשים. העלילה – כמהה בעלילות סרטי המתח שהוו אהובים על גודאר וטריפטו (ששותה בביבות תורתו) בדורות מקורי קולטן – אף אין בה הדרמה והדרמה ניכבו דוטר רצח שירוי, בתי לדרס, התהות בטוטוניות ושינויים הסתגנו בגאנטם מפני העטם עד לסוף הדרכו.

19.00 21.00 אלה והאחרים (ערפת 1981)

LES UNS ET LES AUTRES

Claude Lelouch

בימאי: קלוד ללווש

שחקנים: רובר הוסין, ג'רלדו צאלון, ג'יימס און, ניקול גאסטייה.

ללא עקב אחר קורותיהם של ארבע משפחות (מצרפת, ארה"ב, בריטניה וווסטקה) העוברת במקביל את דמויות

הקשיט של לפני ובמשך מלחתה העולם השני דור שנות ה-60 עד קוורתיים של בן הדור השני בשנות ה-80. (170 דקות).

SCHWESTERN	יום ראשון	2.10
Margarethe Von Trotta	הஅகியே (גרמניה 1979)	19.00
במאור: מרגרטה פון טראוטה	במאור: מרגרטה פון טראוטה, גודמן גבריאל ג'סיקה פלייד.	
שחקנים: ייטה לאטמאן, גודמן גבריאל ג'סיקה פלייד.	ашה שותלני ממוסדרת ממונעת את לומדי אחותה העזירה וכובעה עליה את רגינה עד התאבדותה של האחות. מאוחר יותר היא מתבונגת באחותה צוודה עם עזירה אחרת המתבססת בভيتها. (95 דקות).	
THE MALTESE FALCON	הצע נמלטה (ארה"ב 1941)	21.30

John Huston	יום שני	3.10
בימאי: ג'ון הוסטון	ה动员 בוגראן, פיטר לורי, מר אטסוו.	
שחקנים: המתר בוגראן, פיטר לורי, מר אטסוו.	סרשו הראשון של ג'ון הוסטון במאמר. הכל חקוק סט ספדי ניכרו הנכזר של רשלון האמת. מרכז לעצמו בבואו אונמאן מהפדי בוגראן. הא שבר עז אשה מתחויר מיגל לשלושת תכבים ורצוחות התסריט נאמן למקור הטפרותי ומעביר את רוחו של זאמט במלואה. (100 דקות).	
UN CHIEN ANDALOU	א. כלב אנגלולי (ערפת 1928)	19.00

Luis Bunuel	יום שלישי	3.10
בימאי: לואיס בונואל, סימון מארין, בונואל דאל.	שחקנים: פדר באצ'ק, סימון מארין, בונואל דאל.	
הצע נמלטה (ארה"ב 1941)	ב. חור הוזב (ערפת 1930)	19.00
L'AGE D'OR	ב. לואיס בונואל	
בימאי: לואיס בונואל	סרטים דיאטומיסטים ימי של בונואל דאל מנצל אף חוץ את ורדה המשותק נושא של בונואל דאל מונען מזיאתות. נסיך להסידר את הדעתם במשמעותם מארבס, פרידז וומרקי דה סאי". (בונואל). הדרת כה לגיל השמאות מגד אנטשימים וטריוטים צרפתיים. (63 דקות).	

LAS HURDES – TIERRA SIN PAN (ספרד 1932)	ג. לאט הורדאס – ארומה ללא לחם	4.10
Luis Bunuel	ב. לואיס בונואל	
בימאי: לואיס בונואל	אחד שי סרטים טוריאליסטים יצר בונואל מסמן ריאליסטי, המתר את תעשייה המחריד בלאז הורדאס. איזור בעפן ספרד, לד הנבל הפוטוג'. סרט מודפס בעצמות וחוזותית. (32 דקות).	

IL DECAMERONE	ד' קמרון (איטליה 1970)	19.00
Pier Paolo Pasolini	בימאי: פיר Паоло Пасолини	
שחקנים: נרנגן ציטין, גאנטלה לאטנה.	הפרק הראשון של קורות טוריוטים איאוריוט של פזולו המבוסס על שמותם סיורים מגאנסק טפיו של פשוט העטם העללה לקהות מותחנת של פשוט העטם והאצליות המגנטים למגוון מותחנות הדומות והאותה. (111 דקות).	

<p>יום ראשון ערכֶ לְבוּרָר שֵׁל דִיּוֹיד נִבְן. CASINO ROYALE</p> <p>בימאי: ג'ין ווטון, קין יוג', ואל גסט, רוברט פאריש, ג'י מג'נטה שחנקנים: רוייר ניבן, פטר סלרס, וודי אלן, אודסון, וולף, דלה ליבני, וליאם הולן, שאREL בואיה, בלטנוריה, פיטר אוטול.</p> <p>פאריזיה מטופחת על טרטי נימט בונן. כונן המזרקן מגלב נימט בורי' וידי' ניקן. אוחטן העזיר הוא וורי' אלך. הם מעורבים בפרשיות ריגול סובבה בה לוחותם חלק עשרות סוכנים השאים מכל העטלת להיסול הדארטן "סמארטן". (13) דקוטה).</p>	9.10 19.00	<p>יום רביעי הפטרויזיט DIE PATRIOTIN</p> <p>בימאי: אלכסנדר קלוגה Alexander Kluge</p> <p>שחקנים: הגלולה הוגר, דיטר מיינקה.</p> <p>פרדריך של המוזיא תסראטי ניל סיימון על היכלוסם של מיניהם חמשה כלשטים מפטרוטים מוזע מניט לסתו שבוע בכת מסטרויו כושאחם מצע מלון דל' לה' שיפטור את הרצת שיתוחש בחוץ. (95 דקוטה).</p>	5.10 19.00
<p>יום שני WOYZECK</p> <p>בימאי: ורנר הרזוג Werner Herzog</p> <p>שחקנים: קלאוס קינסקי, אווה מאטאס.</p> <p>מן קער לפני מותו (ביל 23 בשנת 1836) מرسم ג'ורג' בירבר את אזה' וחיצורי המתול של דספורט הנגרנית - רומה שהקורימה כמעםamba את האטאורהלים, האקספרסיוניסטים והאטערן אקסטרסוד. לא פלא איפה שחייה זהה דזוקה ובור' הרזוג שגען את מלאכת האופטעה של "ויזץ", סיירוג של האש שנדרף לזרחה ולבח צבירום. קלאוס קינסקי לשאי משתק חזושים. (82 דקוטה). הקרנת בכורה אמריקאית.</p>	10.10 19.00	<p>יום חמישי ANGELA: PORTRAIT OF A REVOLUTIONARY</p> <p>בימאותיו של יולנדה דו לאראט Yolande Du Luart</p> <p>סרט על דמותה של אנטלה דיזיס שנענשה ע"י מו' שורנהה תליירודה הנדרה על טרטז'ה ב-1969 באשר דיזיס למורה ערדין פילטופה. הסרט כולל קטעים מהחרזאות והסמנויות של ש. שרלוט פולטוש, נאים. מצערדים ומסרים במעצה בענייזוק. (60 דקוטה). דובר אנגלית, לא תרגום (בכורה אמריקאית).</p>	21.30
<p>יום חמישי HIS GIRL FRIDAY</p> <p>בימאי: לואיס בונואול Luis Bunuel</p> <p>שחקנים: זאן מורי, מושל פיקול, ז'ורז' ז'ורז'.</p> <p>הגורסה הקולנועית השנייה לטפורו של אוקטאב מיראבו (האורטהונה בזינה בורי' זאן רז'ואר): העלילה מועברת לשנת 1928, שנה בה החלה הפאלטיטים הגאנטיטים לעברם כה. בסנון לאקיי מטבר מיטיב במוניאו לאלר את הפרובינציה הכל זו לה' לאל חפצים. את מאבקו הכהות מתרים העלון הרקומי, ואית. חשותם מוכבותה השבש על אדריה תעשיית המגינה בטוטיאוות מסימות לדי' דונגןשוית עמוסות חומר ובץ. (95 דקוטה).</p>	11.10 19.00	<p>יום שישי BLADE RUNNER</p> <p>בימאי: רידלי סקוט Ridley Scott</p> <p>שחקנים: הארטסון טורד, שנ' יאנג.</p> <p>נbor הוכרט הוא מהסל מקעטי, שטור בשם דקארד (האורטון פורדר), הנשלב לשליטה מרוחה: היטול בעינה "כפלט", רוביוטים דמייר'ארם שנמלטו ממושבות החיל והזרוי לכדר או אין בטטרה למגנא את יצ'ר'ן והלאנו להאריך את משך חייהם הקצר - ארבע שנים. העלילה העתרות משושעת, נספח סרטי הבלתי של שנתה הארוכים כשהרגש מושם על העיבוד האמנוני. (117 דקוטה).</p>	8.10 19.30
<p>יום שישי WOYZECK</p> <p>בימאי: ג'יימס אגנגי, בראד דורוק.</p> <p>שחקנים: קאר גראנן, רולידר ראסל, איילך בלאמו.</p> <p>הגורסה הקולנועית השנייה לטפורו של בן הכת ויד'רל מקארטור המואר מירך עיתונאי וסר מעוזום אחר הסקוף הדמויו הוקט ("ללחוק ולגבוי", ריז' ברבר) מהליך מת' מיט של עדיחותינו (באן מוכבר בעיתונאי מומולחה) ומיצל'ל לעזר קומדייה מוזהה מאור וمبرיקה. (92 דקוטה). דובר אנגלית לא תרגום.</p>	21.30	<p>יום שישי RAGTIME</p> <p>בימאי: ג'יימס אגנגי, בראד דורוק.</p> <p>שחקנים: מילש טורמן.</p> <p>עובד לסקופר של ארגן לרנס. גזקוטרוב ומועלה הרוח-רים על משמעו של החולם אלטראקי. פורמן נעל ארעה ספורות מן הירון רוח הירון, כל אחד מהם מיצ' צד אוור של מלחמות אנטרכטיקאי: עשר מול עוגן, המשפוחה האמורקי, השמתה הולם והאמורקי, ובעית הגזענות. הוא הולעט ממעל לחלען מן האיר-גינה הספוגה ברומן ויצר סרט קין וסינטומאל המונרכיק: בטוטליג'יה על התקופה. (155 דקוטה).</p>	21.30

12.10 יום רביעי

19.00 פיניקיו (1930)

הפקה של אורפנינו דיסני של פיטוקה, ששב לאקרים לאחר תקופה ממושכת.

21.30 מלך הברזל (מערב גרמניה 1981)

ENGE AUS EISEN

בימאי: תומאס בראש
Thomas Brasch
שחקנים: הולמאר האט, קרינה תאלאן.

ברלין 1948. הקיין החם ביותר מזה שלשים שנה. העיר טרם התוירה להלכה והשתנה. ועם מנטוסטס מעלה שמי העיר, מרמו על פתיוח מלחמה חרשה. שלושה אנשים מרים לגליל את המכבש לשובתם. דראש, עיר בן 17 שוחרם על ההפוג מה, שזכה לנקום נאל שהושבבו בבלא. בית הוא עובד עבור המשטר. השם, עיר בן 17 שוחרם על ההפוג ארגן פשע נסח אל קאופה. השלישית היא זמרת, פעליה בשוק השחרור. וזה סרטו הראשון של תומאס בראש, יליד אנגלנד, בן למשפחotta פלטינום יהודית שעזורה אחריה המלהמה להזדה נסניה. בוגר בית הספר לקלטוע בפטוטראם. סופר שעבד למערב ב-1976. בכורה ארצית.

15.10

19.30

1001 השקרים של פיקאטו (שבידיה 1978)

בימאי: טאגה דניאלסון
TAGE DANIELSSON
שחקנים: גסטה אקמן, פר אוסקרסון, מרגרטה קרייך, ברגיטה אנדרסון.

21.30

המטרו האתרון

Francois Truffaut
בימאי: פרנסואה טריפואו
שחקנים: קתרין דנג, ז'אן רטראדייה, ז'אן פיאודה.

קומדייה שבידת מבrikha על ספרה האצלהה דאמונטי הדגול יובילו במאה ד' 20. הוסט שמלעג ולכל את אחות הפוטולים של פיקסו המלוני ואת הפה של אמריקה מאומנתו הקומוניטית לדעת ויוציא הסרט כל הרומנים והסרטיים המודאים כי אמנים גורלים הם 70% שקר. והבזורהפה שלדים לפיקסו והוא 95% שקר. כמו שאמור פיקס' "אמנות היא שקר והשעף בת העמימות".

16.10

19.00

הגבן מגנדר (בריטניה 1940)

THE THIEF OF BAGHDAD
Michael Powell
בימאי: מייל פאלול
שחקנים: סאוב, קינגרד ווירט.

ספרר של נער נבקבוק בסוקס מורשע בעזות שד כלא בקבוק. האפקטים והሞידים בסרטו היו חידניים ביותר בעת שיצא הדסרט לאקרים. (109 דקות).

21.30

1+1=3 (מערב גרמניה 1979)

בימאית: היידי גנאה
Heidi Genée
שחקנים: אדריליאן אונדרט, דומיניק גראט.

שחקנית עיריה ממייבן מגלה שהיא בהרין וஸרטת לבצע הפלג או להונשא לאכני נבא. עללה אלטפרת, איזידה חמה והומריסטייה בעוד אודר מגל רסדי הנשים שמציבים את הקולנוע הגמני מוא סוף שנות השבעים. (130 דקות).

85. הקורתה בכורה ארצית.

17.10 يوم שני

19.00 אליס בעיר (מערב גרמניה 1974)

ALICE IN THE CITIES

בימאי: וים ונדרט
Wim Wenders
שחקנים: רודיגר פוגה, אלה רוטלאנדר, אליזבת קרייצ'ר.
סיפור יידיות ויצו אדפן בין שני יצורים בוודדים: עיתונאי מיוASH וילדה קטנה שנשבה עצה עז' יימה. ערכיהם ממען ימי ומי יזק לאיופה ואלורן הרין, במהלך מתחמות יידיות, לא דבורות רבייה. אלא טר התהווות הדרונות, מחותות וומותים (110 דקות).

21.30 התחנה הבאה גריינץ' וילג' (ארה'ב 1975)

NEXT STOP GREENWICH VILLAGE

בימאי: טול מזרסקי
Paul Mazursky
שחקנים: לני בקר, של ווינרט, אלן גראן, אנטוניו פראגס.
שחקן עיר יוצא מHIGH משפטו היהודי הדיפוסי לחיי הבומה גריינץ' וילג' בניו יורק של שנות החמ' שים. (111 דקות).

18.10 يوم שלישי

19.00 שנות רעב (מערב גרמניה 1979)

Jutta Brückner
בימאית: יוטה בירקר

טרטה השישי של ברקר ("ויטה רישק" – נעשרה מותחת לחלונית). העללה ממקמת בשנות החמ' בגרמניה ובמודעה עמדת לה' מוגנרט שמסורת להפוך לשלשה. היא החשה כהה וזה לנופה ולרגעותה החודשים עד כדי ניסיון החabortות. (100 דקות). בכורה ארצית.

21.30 סocrates

Roberto Rossellini
בימאי: רוברטו רוסליני

רומני מעלה תמורה על חי היום יומם ביון העתקה במאית החמישית לפני הספרה: ווביי והגירים, הרגל האכילה וכו'. תבשיטה המצלמה במשמעות לב' חנות הצריכויות הגדירה בכמה רמות בו ומינית. אין זה סתום סוט ודקומנרט. יש כאן שמיושם בריעין ובמעשה, בגאטסקט בקרקטט, ברוח ובוחור. רוסלני יוצר דרומה בה מתגללה העלם המיציאתי כהייטל, סוטקס של' הו אום גרי, הדומנות של נמרוד בחושתו ובכחונו. את אלמידו הוא מנסה להביא לדברת האמת באמירותיהם עצם. (120 דקות) דרך דרך איטלקית תרגום לאנגלית בלבד.

19.10 יום רביעי

19.00 רבקה

בימאי: אלפרד היצ'קוק
Alfred Hitchcock
שחקנים: לורנס אוליביה, ג'ואן פונטני, ג'ורג' סנدرس, ג'יידית אנדרסון.

יעירדו של אלפרד היצ'קוק לטפורה של דפנה זהה מורהיה על רפאים יונאי מחלבת בוי המשואן של לורנס אוליביה וג'ואן פונטני. העלם של הסרט. הוא שטני. אין דבר קברוע וההוון הוא של חלם. סרטו האמריקאי הראשון של היצ'קוק. (130 דקות).

21.30 שנות רעב

19.00 ראה 18.10 בשעה 19.00

HUNGER JAHRE

בימאי: אלן אלן

ANNIE HALL

בימאי: וורי אלן

שחקנים: וורי אלן, דיין קיטון, טוני רוברטס, מול סיימון.

סיפור אהבתם של אלבי סינגר, קומיקאי יהודי ניו-יורקי לאנשי הול', סרטו האשתי יותר של וורי אלן שהוא גם סרטו הטובי ביותר עד היום. מתחת הקומדיות החשובות של שנות השבעים. (93 דקות).

22.10 מוצאי שבת

19.30 הרומן שלי עם אנני

בימאי: וורי אלן

שחקנים: וורי אלן, דיין קיטון, טוני רוברטס, מול סיימון.

סיפור אהבתם של אלבי סינגר, קומיקאי יהודי ניו-יורקי לאנשי הול', הסרט האשתי יותר של וורי אלן שהוא גם סרטו הטובי ביותר עד היום. מתחת הקומדיות החשובות של שנות השבעים. (93 דקות).

21.30 אלגרו נון טרו פו (איטליה, 1976)

ALLEGRO NON TROPPO

Bruno Bozzetto

בימאי: ברונזו בוצטו

סרט אינטימיה המהווה מעין פארודיה על "פנטסיה" של וולט דספ. האימפרור האיטלקי ברוט בוצטו יצר שזה ספרים ע"פ שיש יצירות מוסיקליות מסוימות מוכרכות: "מנוחת הפאו" של דבסי; "מחול סלב' מס' 7 של דבאייק"; בולדו של רדוואל; יואט טגה" של סיילו; קוכנ'יזו של וואלאדי צ'פורה והאש" של טואברינסקי.

23.10 יומן ראשון

חישובתה של אהבה (ערפת 1975)

L'IMPORTANT C'EST D'AIMER

Andrzej Zolavski

בימאי: אנדרז'י זולאבקסקי

שחקנים: רומיא שנידר, נבו טסי, קלאנס קינסקי. סרט על מותה האותבה: האם ליא שגנון חולף, טרוף, השעניבורות-פסיכית ורוחנית או חזר בשער אשן. ריס מרגזים בכוכבת קש - אונשים מיסורים והיחסים בגדנוטים עירוי "בו אין כל עידך לבני האדם כי אין לך מושר. אין לך מושר כי אין לך אשלות". זולאבקסקי, בימאי רולץ החיבר בגולות רירוף ויצור משול פילוסופי קדר על המוחיך ובוכר באירוניה את אמנת הקולנוע ואת הדיסס בין התייאושו לבין העלילה מגלהת את סיפור אהבתם המיסטרית של צל בטרוי פרוט לאחת השחק- נרות הדרט.

23.10 נספראטו (מערב גרמניה 1979)

NOSFERATU

Werner Herzog

בימאי: ורנר הרツוג

שחקנים: קלאנס קינסקי, ברונזו גאנץ.

גירסה קולנועית שנייה לסרטו של פ.ו. מרטינו, שנfyms עיברתו הושפעים לפטסיה והותקה באמצעות כדים סוקרים שגיבורי הוו הא הרוון וראקולה. האיפר המוגום וההוראה האקספריסיביתם הם המאנו ליויסה של מרטינו. הרצוג כהרجل נמשך אל דמיות ווועפעות חריגת טספראטו, עיפור חסר אונים, מוכן להקליך את חיה הנגעה של תמרות מחווה של אהבה, מפעיל מהגיהה והומרות כמותיגו למילמה וברבבה שמעובעת אוור והמא- בר את אלמנויות תמורתי בשיקת אשה. (107 דקות).

24.10 יומן שני

במהלך הזמן (מערב גרמניה 1976)

IM LAUF DER ZEIT

Wim Wenders

בימאי: ים וגדרס

שחקנים: רודריגר פולגר, האנט צשלר, להה קראצ'ר. מסע של שפ נברים בין הערים שעל הגבול בין מערב גומבה להודרה. האחד במנסגר עבדו בו מתקון מכונות החקנה בעיירות פרדוחות ודשנו. ואפא עוז איטו וואשון. בין שני הנברים מותפתחת יידיז'ות מיזוחת במינה, כמעט ללא מילם. חז"צ שותה מסריז הברים והחולווים בהם יחש ברים לשיטים הייחודיים בהם לביין עיצם נגיפות עי"ד הספפו, הפשעה והונער לרדר. בסרט יש, שמי הגברים מוחבכים זה את זה ומוסתרוים טוב יותר מאשר עם אשה... הסיפור על חסרון של נכסים אלין" (בודס). בעת ובשעה גם הסיפור של הכליה אלין" (בודס). (180 דקות).

22.00 וירידיאנה (ספרד/מקסיקו 1961) (1)

Luis Bunuel

בימאי: לואיס בונואל

שחקנים: סילביה פינאל, פרנצ'סקו ראמבל, פרננדו ריו.

צייה קולנועית-פילוסופית, קרוה ונוטלת רוחם המותא- רת עלם מטורף אטלחה. וירידיאנה, צעריה חרזרת ריזונה-ריזון. קיטים מבקורת אצל רודה דאלמן לנבי כישינה למורה. הדר מתהוב בה ומתחזק ווירידיאנה ווישת את אהותה. היא אוסף תחרות קורת גגנה אכזריות וחנות הטעמלת לה באנס אכזרי. הצעוע מזרדר את

הקדשה לעולם הנושאות מיטשו. כמו הטמר ב"ירוחן" גם היא נורמת באדריכלה ובוטב לבנה הנוצרה בידי העולם ולחשותה הדרגות של ושבוי. על הסרט ניכרת השפעת צ'ויז' של גודה והוא עשי בטון אלט, מיווש, אכזר וצני. (90 דקות).

25.10 יומן שלישי

גרמניה אם חיורה (מערב גרמניה 1979)

GERMANY PALE MOTHER

בימאות: הלמה סאגרטס-ברהמשם

Helma Sanders-Brahms

שחקנים: אורה מאטס, ארונט יעקובי.
האנס חלה נפחים, מותחים הרים ומאטס בנסיבות בלתי-רגילות - ימים ספרטם לפני פרץ מלחתת העולם השנאה. האנס מתגיס לבעוד ולנה זילטה בת שנות המלחמה והאורחות מערערות את חייו הנישואן. כאשר שב האנס מן המלחמה הוא מגלה שאשתו אינה קורקה לעוד. פט לשלוק בשושא ואומניפוצה של האשה זינרת הלה טאנדר-ברהמשם כתוב אישום וחיך נור החבירה והגומינית של ימי המלחמה. (130 דקות).

21.30 חייו הפרטיים של דון יואן (בריטניה 1934)

THE PRIVATE LIFE OF DON JUAN

בימאי: אלכסנדר קורדה

Alexander Korda

שחקנים: דוגלט פירובנקס, מיל אוברמן.

טרוט האחרון של אלל הבד האמריקאי מותהודה עם המינויים של גודל מפתני הנשים. (80 דקות). דבר אנגלת עם לא תרגום).

על שם נחום גולדמן

הקרנות בכורה -

"חוד ל-י. חידזה" (שבוע 10)

20.30 17.10	יום א'	17.00 2.10	יום א'
17.00 18.10	יום ב'	20.30 3.10	יום ב'
20.30 20.10	יום ג'	17.00 4.10	יום ג'
17.00 23.10	יום ד'	20.30 6.10	יום ד'
20.30 24.10	יום א'	17.00 9.10	יום א'
17.00 25.10	יום ב'	20.30 10.10	יום ב'
20.30 27.10	יום ג'	17.00 11.10	יום ג'
17.00 30.10	יום ד'	20.30 13.10	יום ד'
20.30 31.10	יום א'	17.00 16.10	יום א'

כרטיסי היטה להבורי הדיסונטט.

יום רביעי

26.10 לב הזוכות (מערב ג'רמניה 1976)

19.00

HEART OF GLASS

Werner Herzog

בימאי: ורנר הרץוג
שחקנים: יוחה ביברילר, טעמן גיטלן.

אחד מסרטיו הקשיים יותר של הרץוג ובו מוטו היפנה בויתר בבחינה צורית האור והצבעים מוכרים את עבודתם של נדל היוצרים והולנדים. ברכוש העלה לה, רוח שחייה מתחשל סביב מפלו מילוך וכוכית. הטעודה השעיקה ללבנת הזוכות אוברת עם מותו של פועל והקוו והחישושים ואקובטטיבים סביב מציאות העולם – זה רוחם את העירה אל סוף השגען. "במלל תחדר" תה דוד קנטקנס תותת השפעה זופטיט משום שהאוורור השחרורי השוכנה מאיד לסת... והבר נעשה לא כדי לשפט על השחקנים או לנרטום להם לבצע מעשים אכזריים, אלא כדי להשיג סגנון וופספקייה חדשת..." (הרցו) (93 דקוט).

21.30 גוזל קטן שלי (ארה"ב 1940)

MY LITTLE CHICKADEE

Edward Cline

בימאי: אודוארד קלין
שחקנים: וו. סי. פילדס, מאו ווסט.

עימות מרתק בין שנים מבוגר מגדול אמנון הוברלסקה, וו. סי. פילדס ומאה וסט בסרט בו חרבו השמנים את התפקיד ואז החילאים ובעורם הפך הטרטור מסתם מעברון קומי לאחד המובילים ביותר. (83 דקוט. דובר אנגלית ללא תרגום).

29.10 מוצ"ש (1978)

HEAVEN CAN WAIT

בימאי: ווון בייט, באק הנרי Henry Fonda
שחקנים: ווון בייט, גוזל בריטני, ג'ים מיסון, ג'ק ווודן.

כוכב פוטבול אמריקאי מקבל בטעות זימון לשימים. הוא מסרב לשלט מנקורת ואיסוף לשמים הובוקרטיה השמיינית מגלה שאכן קרתה טעות. גופתו כבר נשפה והבעיהبعثת היא למצע גוף חזק שיוצאות מהדORGEL. (101 דקוט.).

21.30 האשה ממול (ערפת 1981)

Francois Truffaut

בימאי: פרנסואה טריפט
שחקנים: זיאר רטדיין, פאני ארידאן.
טריפט עוסק בששא האוחז עליי ביהיר – האהבה. גבר שזמין את אהובתו לפני שנם מוגלה שכנהו החושה דיא אהובתו משכבר החיים. (106 דקוט.).

30.10 יום ראשון

THE LONG VOYAGE HOME

John Ford

בימאי: ג'ין פורד
שחקנים: ג'ין ווין, תומאס מייטץ'ל, איין האנדר.
הסרט מבוסס על ארבעה חודשים בני מערכה אחד מאת המלחואה יוג'ין אוניל הרטט מתאר את קורותיהם של חברות מלאים על בני ספריה בביביט בעיזומה של המלחמה ומתרוכנו בתקורותיו של כל אחד מהם לראות סוף המסע. הסרט ואוחז בדורות על המחוואי יוג'ין אוניל מן כל הסרטים שנעשו ע"פ מהותו. (104 דקוט.). אנגלייה ללא תרגום).

21.30 פרידינאנדר הוחזק (מערב ג'רמניה 1975)

DER STARKE FERDINAND

Alexander Kluge

בימאי: אלכסנדר קלוגה, רנה רודולף.

שחקנים: היינץ שוברט, רנה רודולף.
בסגנון האירוני מושרט קלגה קאקטורה של קצין בטוחן שלדקה בכירות רכה מודעת פקדתו. הדתלבות של והרzon להצלחה בכל מחיר, מצליחים לתיבור אף את המומנו עלו.

31. יום שני

19.00 אגירה, עצם האלים (מערב ג'רמניה 1972)

AGUIRRE, THE WRATH OF GODS

Werner Herzog

בימאי: ורנר הרץוג

שחקנים: קלואס קינסקי, סטילה ריברה, רוי גרא.
בشتן 1560 יייאן דון לופה דה אגירה, מפקח של המבצר האבאי הספדי פרארו, למסע תלוי אפשר בחיטוט אחר העיר האגדית אלורדו, ביג'ונגל של פרארו. הגה זה מסע אמורים מכל משותפי מצאו בו את מותם. כמו גם במסע המהויר של הרצוג בס "איידה" טובל מט. (95 דקות).

21.30 תשואה אפלה (ערפת 1977) (1)

CET OBSCUR OBJET DU DESIRE

Luis Bunuel

בימאי: לואיס בונואל

שחקנים: מנגנוו, קרול בוקה, זיילין ברתו.
יעירוד מס' 3 לדומן מאות פירר לאי שוהעבר בעבר לקולטן בידי ואיך דה ברונסל' ולוליאן וובייה. באיר וינה אופיינית מחראן חשים בין חבר נבל עמידה לעמידה ואהבה עד אבן חיקס בינו לבין חברה על החברה ערישה ופיפה ביטול ותקפה חריפה על החברת הבורגנית ועל הכנסייה הקתולית. כמו בסיטו'ו והאותרים, גם בעשוע והקלפאי היה וחור נשא התיכול והחותמה, שאינה באה לעטל על טיפוקה. וזה סרטו האחרון של בונואל. (103 דקות).

מציק לר?

יש מי שיקשיב לר.

תוכל לשוחח עם אנשי מקצוע,
לקבל עזרה וייעוץ באוירה נעימה,
בסודיות מוחלטת וחינם.

תחנת הייעוץ לנער "אל-סם" –
רחוב פקיעין 7, תל-אביב.

22.00 ימים א' עד ה' משעה 17.00 עד 22.00

טלפונים: 238587 – 232076

תשkie ב' קורת

סתיו גרמני מרתך

במקום יייטהה רחבה, זו תמונה ערבה וחורה של משפה אחת, או ליתר דיוק משפחה כפי שהיא נראית בעיניה של ערבה מהברגרת ביגל 13. אולם מתרך כל מה שמתරחש במשפחה הזאת, אפשר לקבל תמונה לא פחות חמורה וכוללת – אולי אפילו יותר – מזו שמציר פאסיבידר.

המעמד החברתי הנחות של המשפחה הבורגרית הועלה המרכיבים את שיגרת היום ואת תכילת הדירה שלם. התיסטולס המינימליים של האם, החדרה והעבישת של האב, המשרתו החזקה, העזרדים הראשונים של הנס הכלכל עם הבלה הרכושית שבאה בעקבותיו, כל אלה טוענים אותו וקושי ידעו למוגן על המסר, בארגון שכוחות והכחות מיוחדות, המודדים שלהם, מכל מקום שבו יש ספיק של מכון גיתה (זהו אמור, כמעט בכל מקום בעלם).

היעדר, התמיכה והעורה נשוא פריד, ולכן, כאשר הופיעו אונסם את עברותיהם, נורס או שרטר,

היה זה הרבה יותר קל לעכל את מוכן גיתה, אלא מרקע שהוא מוכן גיטה.

גרמניה אם חיורת
תמונה קדרת אחרת, אולי מלודראמטית יותר, ואול' משומם כך גם קלה יותר לעיכול, מביאה הלהמה סאנדרס-ברהמס בסרטה גרמניה, אם חיורת. לעומת הטענה הסגונית החמורה של ברוקנר, הסרט הזה נראה כמעט הפekt ויקרה צבעוני, ותופעתו על פני חליקים רבים של גרמניה, ומתרכבה באופןיה יותר לסרט פונכני-ילמי. עד שמחובנים בו מודר, ואו מתרך שוב, כי נקודת המבט של האשה, והדריך שבה היא רואה את תלותות גרמניה, מן התקופה שלפני מלחמת דשלט השניה, ועד לימים שאחריה, היא פיק ביחסותיה שלא נכרב עדין להקל רחוב יותר, אין ייטב.

אשר לאסופה של אוקטובר. רב סרטים הם מיבול של

1979-1980, שתי שנים שבין, בין חיתוך, הסתמנה פריצה גדרה מאור קדימה של הנשים בתוך הקולטווע הגרמני. ואכן, כמו הסרטים הבולטים כאן הם סרטי נשים, לא רק משומש שהביומי הוא ממין נקבה, אלא ממש שמדובר מיצעים השקפות עולם, מערכת רגשית ואיפיל' ערבים אסטטיים שהם שונים מן המקביל הסרטים של בימאים ממן זכר.

שנות רעב
אחרי חוויה כואת, אין שום אפשרות לשוב אחורנית, למערכת דיאxis והכוורת במשפחה ששררו לפני המלח-מה, למסורת של הבעל השלט הבלדי והאשה הכטעה, החוסטה בעצל. ההתנגדות בין בני הזוג היא בלתי נמנעת, שעיה שהמשבר שבו תונה גרמניה כולה מספק את התאטמים האידייאליים למשבר כזה, וגם הלהמה סאנדרס-ברהמס, כמו יוטה ברוקנר, מסיימת את הסרט בನימה נואשת, באשר הולך כדי להציג את אמו מנסין התאב-רות, הדריך היחידה שבאה היא רואה מפלט מן המבורך בו היא נונז.

גרמניה של היום

לעומת הפרשפקטיבת ההיסטוריות של שני סרטים אלה, כוללת התכנית שני סרטים, גם הם מיבול 1979-1980,

ראשית כל, צריך לבקר את מכון גיתה, האחראי במידה רבה לעיקר תכנית אוקטובר בסינמטקים. לא רק משום שהוא סיפק את אופת הסרטים הגרמניים המרגיניים במשך החודש הבא, אלא גם מושם שמצוין לבונן להשקי מיום אחד בולט במיוחד, האחראי לפיצוץ הקולטווע גרמני מחוץ לביבליהו, להבאתה המסר של היוצרים הגרמנים העזרים בכל רחבי העולם והפיצוו בעשרות, אם היה بعد או נורס או פריד, הרו והמכון גיתה. הוא התהלה, בימים שלגולטנעים הללו היו עיין שתי ידיים שמאלו ובקשי ידעו למוגן על המסר, בארגון שכוחות ותוכחות מיוחדות, המודדים שלהם, מכל מקום שבו יש ספיק של מכון גיתה (זהו אמור, כמעט בכל מקום בעלם).

היעדר, התמיכה והעורה נשוא פריד, ולכן, כאשר הופיעו אונסם את עברותיהם, נורס או שרטר, הפהו מוכן גיטה, אלא מרקע שהוא מוכן גיטה.

חשוב עוד יותר, במרקם של תרגום הסרטים לעברית, השקה לא את החשיבות של תרגום הסרטים לעברית, השקה לא מבוטלת אבל חיונית. אם באמת שוואפים להביא את הסרטים בפי קהיל רחוב ומוגן, מטור כוונה שקהל זה יהנה במלוא מכון המילוי, או לפחות ימצא את כל מה שטמון בתוך הסרטים הללו. מכל לויל בכל התחנות המובילות המגיעות לשראייל הזרות לשורות הדמויות וככל שהוא מגע טبعו, הרים נחלת מיעוט בלבד, והרי הקולטווע, מעצבם נושא תקשורת הדמויות וככל שהוא מגע מילוי זכר ווילם.

כך למשל יוטה ברוקנר, ביוםיאת אשר ביקרה בישראל, לפניו בשנה ורבו, ומעטם בלבד יכול להבחין בשבדה זו, ולך רק משומש שהו אלה הדים הראשיים של מלחמת לבנון, סרטה שנות רעב הואי דגמא וופת לדרך שבה נשות גרמניה ערכות רווייה של היחסוטה שם. העלאה מתרכחות בתחולת שנות החמשים, תקופה מקילה, אם תרצו, לישואן של מאריה בראון. אולם להבדיל מפאסיבידר, שנסה לציר, מבעד לגrollerה של אשה, פרסקה וחבת ידיים שבה מצטירים בפיירט בהחבה כל הסרטים המרכיבים את הדיסטורייה הגרמנית באותו התקופה, ייטה ברוקנר מעדיפה את הסיגנון החקלאי, הסגנון. סרטה מצלך שחורה-לבן, כל צללים בני בקפדנות פדנית ממש, כל תמונה כאילו סוגית את הדמויות בתוכה ויצירת הרגשה של קלואוסטרופוביה.

תה של האשה למען הגבר (והאשה במקורה זה היא איזובל אודג'אנן). על הרטט הזה כבר וכותב לא מעט, כאשר הרעיון בהפצתה מסתחרת בארץ. סרט אחר, שלא הרגע יצא אף פעם וזכה עתה להצלגה ראשונה בתרגומים עבריים, הוא גורץ, גירטו והאישות של הרגע למזהה המפורטים של ניאורג ביבנער. הטרוגניה הסוערת של החיל הרוחנית את אשתו בהתקף קטנה, מקבלת כאן מימדים שונים במקצת, ולר' רק משומות שהרגע מעדיף, בזמנים הרקע הקדר, המעוון והסגרורי של גרמניה העפונית, המשמש בדרך כלל את המחזאה, לצאתה לזרום, לעלם את הרטט בائز שטופת שם, כאשר הכל חשוף לאור חזק, בהיר וחסר רחמים. הדקינאה, הרשפלה, הסדר הגמני המתחיק של החזירים, כל אלה כאיל' מקבלים ערך משקל ועם זאת מעצאים בניגור גמור, ל千古 הים תיכוניו שכח הרוגן לעללה. ומה באיל' רויק של ביכנער נשלה להיפגע עם ברמן של פרוטופרמרמה. על בך שלחוסיפ את ההופעה התיאטרלית המודרנית של קללאוס קיסקי בתפקיד הראי' שי, ללא ספק אחד משיאי האקאריריה של..., שוב את דמותו אוריה מאטש, מוגשת, ארינה ואמידה, כאשרו הבודניתית שניית לפרש בסמל לעצמאות נשית.

העסקים במעמד האשה בגרמניה של היום. אמם של' שיט שנה מפרידות בין תקופות הרגע של סטי' ברונקן וסאנדרס-ברהמס, מעדר אחד, ובין האתיות של מאරרנה פון טרויטה ו-3+1 של היידי ג'ינה, בכלכלת עשותה גרמניה צעד ענק קדימה, וזה נראה בבירור בכל פרט המופיע בסרטים הללו, אבל במעטם האשה התרתקמות קתינה מאד.

על הרטט של פון טרויטה נכתוב כבר בהודעות קומדיות בחוברת זו מאחר והסרט תורגם לפני כמה שנים בעברית על ידי מכון גיתה ודו-זעג בבר כמה פעמים בסינמטקים. זהו העימות בין סוגים שונים של נשים מודרניות, מעדר אחד זו שמשתלבת להפליא בתרבות העמל של הגברים ומתקדמת בו בסיכון לבורג משני, ומאמצת לעצמה את הערכיהם של העולם הזה, באופיקות חבר-מינימיות מפחידת, ומצד שני, שתי נשים שונות עיריות יותר, המחפשות ביטוי מלא שלם יותר של אישיותו, ואם הראשונה נבלת, הרי השניה, בסוף הסרט, נידמה שלולה על חזרה הנבונה. כל זה בתוך חברה גרמנית משגנת, שבה הרכשות הפכה בבר להיות אחד הערי' כיס העלוניים, וממנו הוא האל שהכל עוכבים אותו, בן אם בהכרה או בהישח הדעת.

הניגודים של קלוגה

אחר מאבות הקולנוע הגמוניים הצער וער הדום, אחד ההייאו-רטנסקים הבולטים שלו, אלכסנדר קלוגה, מירגן בתכנית בשני סרטים החושפים את הצדדים המנוגדים של יצירתו. פרידינגר החזק והוא סאטירה סארקיסטית על פולחן הביטחון המופור שבסוטו של דבר הופך לדמיות.

קתרין האלבאך ב"מלאן הבהיר" של תומאס בראס.

הבורגנות הגרמנית

ההיידי ג'ינה, שלא כרב בנות גרמניה המתייחסות לעלט ברצינות טראגית כמעט, עוסקת באופן הביעות, אבל משתמשת בסגנון קלל ולעגנ, שאינו גורע מאיומה מן המשמעות של התווצאה. ערכות סרטים שעבדה עם רב היוצרים החשובים בגרמניה לפניו שהחוללה עלsuma סרטים, תחילה אנטון אחר-כך לטולזוייה, ולבסוף סרטי קולנוע, היא נהנה בחוש קצב פנים מושך אף פעם בדריות מעבר לנגבי. נסונה האורך בתהller העשייה הקולוניאלית נראתה כאן בברור, אין כאן שם היוסט לא בבחירה וזיות הצללים ולא בשימוש שנעשה בתפאורה, מעין השתקפות סאטירית של הבורגנות הגרמנית. כל זה הולט לפטע כי היא בהרין, הסיפור על שחקנית צעריה, המגלה לשאת אותה לאשה, כדרת וכדרין, כי הוא הר' אבי היל זוז מה שבגר צירף לשושן צעריה, המגלה לפטע כי היא בהרין, מקסים אותו כל כך, אבל אסור לנגד היגיון הגרמני). השני מוקדם מן הרישון שהוא Tabia ייל' לעילט וגם ארא רוצה לשאת אותה לאשה. הרישון הוא עירדרין, השני הוא פסיביאטר, הרישון, בך נדמה, רוצה אותה אבל לא את היל, השני רוצה את היל יותר מאשר רוצה אותה. ואילו דיא מחלתה שאין לה צורך באף אחד מן השניים, ואם היל שירק למשחו, הוא שירק לה והיא תנדר אוthon כבאות עיינה. חומר זהה ביל' זהה לחוביל לרדרמאן נסערת. היידי של ג'ינה, שכבתה גם את התחריט, זו קומדיית מוסר שבה הגברים ניצבים המומים לפני אמרות מוסר שאינן נורוות להם כל כל כל, רק ממש טטרם למו' לחשוב בצרעה עצמאית, כפי שעושה זאת גיבורת הסרט.

חשיפה נסוח הרגע

בMRIה מסוימת אפשר אוול לומר שגם שגם שני סרטיו של ורנר הרצוג, הצללים בתכנית, ממשיכים בעשאים דומים. נספראותו, המהווה הופטרי של היבמי לפירץ מורנאי והקולנוע-גרמני הקלאסי, מודגשת במידה רבה את הקרכ'

מתבסם מעשי פשע, הצעיר מבעז אותם, אבל בסופו של דבר, כאשר המיניסטר חזר ומשתלט, כאשר הסדר מתבסם פחות או יותר, כאשר המנוסים מפסיקים להוג מעל בעבוננו, מבין החילין שהגען לנו למצעיא שרות מרעה שונם, והוא כמוכן ניצל, שעלה שהצעיריהם הם קרבנות לעולם שאין מביבט כל את פשר האירועים.

הצעירום בקרבן

לבסוף, מבט הדරיך לכת, מבחינה ברוטליגטי, עוד קצת, למי המלחמה עצמה, ומציג גם הוא ציעירים בקרבות של החברה בתוכה הם חיים. הדריך, המשזה ימים אחרים של פרסי אידאן, מזכיר במקצת, בחומרה של הסגנון, בהסתגרות של לסקן מן הצילם ("ר' ציון ובאפוריות המכונת שהוא מטייל על העצלים") את שנות רעב של ייטה ברוקן, ואולף אף מරחיק לכת יותר ממנו. הסרט מתאר את חמישת הימים האחורוניים בחיה של נערה בשם סופי של, שהיתה אחת ממאגרות מוחתרת הפטודרניטים בשם הורד הלבן, שנלכדה במינכן, בשנת 1943, בעונ פועלות נגר המשטר הנאצי. סופי וכמה מחבריה, ביניהם גם אתייה, נשפיטים משפט מהיר ומרגאים לחורג חמישה ימים לאחר שנৎפסו, מכל שהדריך יודע כלל בוגרמניה.

כל עילית הסרט של אידאן מתרכזות בתוך תחנת המשטרה שאליה מביאים את סופי, מתרארת את מערכת היחסים שלה עם הסוחרים ועם שאר האסירים. את שלבי החקירה המתורדים בימויו של אדריאן, כאשר על החקירה ממונה מכנה משועך להסביר התופעות שמשמעותם הימים על החבירה הגורנית המודרנית. קלוגה משתמש, לשם כך, בקטעים מודרניים, עורכת השוואות פרוויות ובלתי צפויות בין חי אהבה חי אכבה, בקיורו מנסה למציאת מושך להנאה יידי ורגלו תוך רטוריקה שמלתית, ויכול מי שוראה למינואו יידי ורגלו תוך רטוריקה שמלתית, ויכול מי עיר לחיות מינן להימוראות מתמודת עם החומר ולהתעלמות שכלייה בלתי פוסקת במשך שעתים. אם יש סרט אחד, מכל הדריטים הללו, שלא תרגום אין טעם להציגו, הרי זה הפטויזיט, סרט שבו הבנת המילה המודרנית היא חיונית, אם רוצים לתפוס את משמעותו של העניין כולו.

משרתינו של התלין

מלך ההורל הוא שוב חזורה אל ההיסטוריה הקדובה של גרמניה. הבימאי, תומאס בראש, הוא סופר שלא עשה לפני כן אף סרט. בן למשפחחה יהודית שמצויה מפלט באנגליה, בתוקף המלחמה, וחווה למורה רגניתה בשנות 1947, נאש בהר בשנת 1976, אחרי שהיה לו בעית לא מעוטה, לעבור מערב, שם המשיך כטופר קריירה שבה הحل עוד קודם לכך, מן הצד השני של הגבול. סרטו הראשון עוסק באופןת תקופה שבה מיד לאחר מלחמת העלם השניה, תקופה שהעסיקה כבר כמה יוצרים גרמנים (למשל אודג' רייך בסרט שעט שוחרע באחד השבועות הגרמניים הקודמיים בירושא). ראש מנקם את עליתו בבלון ההריס להמעצה, שאין בה שום חוק, שום סדר, שום מוסר ושום עקרונות וכבה אנטרכיה שליטה שלטן מוחלט, למורת והרשם בעלי צבאות בעיתות-הכית מפקחים על הכל. במרכו הספר, ברית אל-קדשה בין שלושה, תלין מכך עז, שעבד בשיביל כל מושט, לא הבלתי בבלול, ולא איכפת לו כל מה זהות השליטים. עיר בן 17 החילם להיות נאנטער גודול ומופרסם, כמו אל-קדשה, ונערתו שהיא גם סגניתו בכנסייה שהוא מאמן. התלין

תל-אביב, AIR הכספי שלך?

מרכז הספורט והנופש הפועל מציע לתושבי תל-אביב-יפו את מירב הפעילויות הגופניות בהדרכת מורים מוסמכים, ילדים, נוער, מבוגרים וקשיים.

כל הנרשם לחוג אחד רשאי להשתתף במקלול החוגים בכל ימות השבוע בשעות הפעלה!

פרטים והרשמה

בביה"ס עירוני טז' רח' בן יהודה 193 (פינת שד' נורדאן) טל. 243262
בימים א-ה בשעות 16.00-19.00 החל מ-1.9.83.

תעריף

ילד 900 שקל לשולשו חודשיים.

למבוגרים 1200 שקל לשולשו חודשיים.

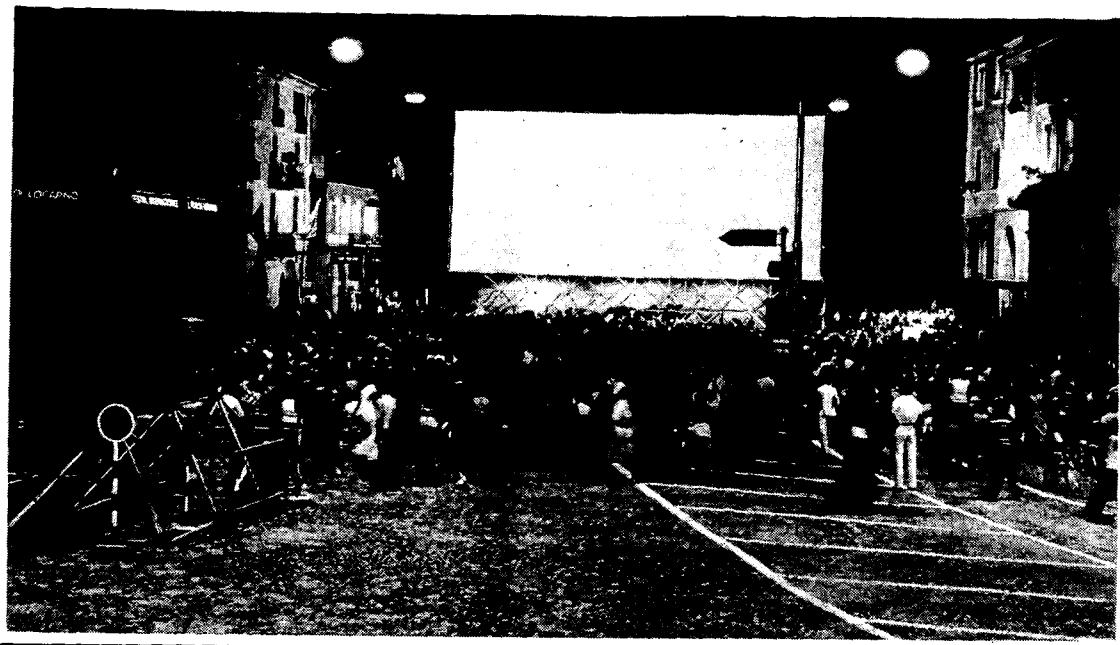
משכחה (מעל 3 חודשים) 3,500 שקל לשולשו חודשיים.
הפעילויות מיועדת לתושבי תל-אביב-יפו בחוגים הבאים:

★ טניס שולחן ★ כדורסל ★ כדור עף ★ קט-רגל ★ נזהר ★ התעמלות מונעת ו邏輯ית ★ כוחול אירובי ★ גליגיות ★ התעמלות נשים ★ כושר גופני ופיתוח גוף ★ התעמלות גברים.

אזורים

עיריית תל-אביב-יפו

פסטיבל לוקארנו - החוויה היפאנית

לפי עמו והashi עבר הפסטיבל. ושוב נקרות הדרמטיות לראיות אוטם הרטימי שבסטיילם והולמים קשה היה תמיד להקייש לחומרת הלב הרואיה (שלא לדבר על אלה שלא זכו לאות אוטם בכלל). כך למשל, מלך פרטיה, סרט של אAMILDE דה אנטוינו, המשלב תערודה ועללה, תוך שייחורו מעשה החבלה במפעל לעזר אשי חז גראוניס והמשפט שלחררי, סרט שנעשה כולם תוך יומיים, עם מערכות אלקטרניות. או – דניאל גוטע ברכבת, שקיבל את פרס הביקורת בפסטיבל קאן והכח באן להערכתה מחרשת. על אף שאפשר לחשוף, מתוך התכנית של טארט את פרק תחילות באודום של מיקולש יאנקסו ובמיוחד את מסע לטוקיו של אסז'ו'רו אוזו.

אשר עשו שנות הבוקר, הן מוקדשות ככל, בלי יוציא מן הכלל, לאירוע המתרך והמתפעג בויתר על הפסטיבל: רטרוספקטיביתם של בימאי יפני, אשר במלוחתו חשב כושווה בין שווים עם קורוטסואו, מיזוגוצ'י ואוזו, אבל במרחב כמעט ואין מכיריהם אוטם. שמו מיקו נארוזה, הוא הילך לעלמו לפני 14 שנים, אחיד השהספיק לעשותות 87 סרטים עללהיים. שעושים סרטים משל הרגע בлокארנו, בתכנית כroteinית שהחלה מרטיטו האלימים והגעה עד ליצורי האחוריות, וצפיה מרווחת בהם הדיטה לכל הנאמנים, שהופיעו מדי בוקור בקולנוע "רקס" המוקומי. חגגה של ממש.

אם הפסטיבל חסר משהו, זהה כבר עניין של טעם, הוא חסר את הזוהר והברק של כוכבים והמדומות המקומות סבבם. המנהל, דוד טרייף, הודה שהוא מעירק להבייא עוד כמה סרטים הנראים חשובים בעיניו, מאשר בובב או בימאי מפונק, הדורשים כי יוטטו עד לחצץ המלון ובחו-

בשביל חובב קולנוע אמריתי, שאינו יכול להרשות לעצמו לנטע לאודם משולש הפסטיבלilm המפלצתיים של השנה (קאן, ברלין או וונציה), או שאינו מוכן להיכנס לתוך מחול השיט הרווק בבירו שכוה, פסטיבל הסרטים של מילאנו, קידר ואווריר, תכנית מצומצמת יחסית שאינהدورשת מן המבקרים לוחבלט כל הזמן בין סרטים שונים המרגיגים באוטו'ה זמן, אך יש בה מבחור המכיל את הכל. בלילה סוגרים את היכיר המוכריז של העיר ומיציגים את העצחות הגדרות של הפסטיבלilm האחרים. וכך, באוויר הפתוח, על מסך ענק, אפשר לראות שב (למי שכבר ראה), את הבלדה של נארומה אשר כה לפיס בקאן, את ברמן ש'קוולט'ס אורה, את צג שמו מר לודנס של אגיס אושמאה, את הדורות של ויקטור אריטה, ואפייל בכורה אושמאה אחת, סרטו החדש של פרנסואה טריפו שווייה כבר יומם ראשון.

בשעות אחר הצהרים, בבית ספר-חיכון, מחלק רבעה מן המרכז (עלצללים היה אפילו שירות הסעה חינם), מזגגים הסרטים שבתירות; סרטים של יוזרים צערירים בדרך כלל, המזגגים בה על ידי סרט ראשון או שני, סרטים שאים בשלם אל, אבל מיעדים על אהבת קולנוע אמריתית וכנה. במסגרת כזו יש גם קולנוע הישראלי, לפחות זה שרצה להתבטא ברכזיות, מה לזר, ולדאיה, חמוץ של דניאל ואקסמן חור משם עם הפרס השני. בצהרים ממש, מקרים סרטים שכחו המקברים, מעד אחד או סרטים שניחבו על ידי בימאי שיצרי דגל, מעד שני. השנה זה היה אל טאר שהרביב תכנית של סרטים

בנה חן, חיוניות והומור שיגרמו לצופים הנאה רכה (הסרט כבר לדיט בעריפות). מבוסס על רומן של הסופר האמריקאי צ'ארלס ויליאמס בסרט מוגזאי דשנתה האריך, וזה סייר על סוכן ראל נידא שמתפרק בסידרה של מעשי רצח, ועל מוכירתו הפעלהנית הפורתה, בררכה המיתורת, את התעלמה, בשעה שככל הגברים מסביבה מתגלים בחוטרי ישע לחלטיין.

הסרט יכול והוא מוחווה לא רק לסוג קולנוע שטריפט אווהב, אלא בעיקר לשחקנית פאי ארדן (שהופיעה גם בסרטו הקודם, האשאה ממול) המתגלת כאישיות מקסימה, בעל טכחות קולטניות חזקה, האשאה יפה ונמרעת המותאי רה אך מעט מקום, על המסר, למשותפים האחדרים. מוכן שטריפט מוכבר שכן את הדעוק, הוא אפילו מגלג בטיב לב על הכלוניזציה שהיינו קרובות לבו. הוא חזר אל תעוזות המצלצת החוסכניות של סרטי "הבית" האמריקאיים, או אל העירכה והקცביה המשוררת והוואה, אך אףלו מעצט את עצמו (האיש שאהב נשים מזוכרכן כאן פעםיים). בדרך אגב נתקלים בסרט של זולאבסקי, שומעים גירסה מקורית לעילות שביל הילדה של קבריק וכן וללא. כל זה ברוח טוביה אוול יותר מידי טוביה, לעתים, לסתות מתח) ובוחוך על השפטים. מה הפלא שזה מצלח?

על גיאני אמליו אומרים שהוא התיקוה הגורלה של הקולנוע האיטלקי בשנים האחרונות. סרטו, מבה לב, הרցג לפני שנה בונציה, והכנס את האיטלקים למוכבה, ומאות, משום מה, אין מרכיבים לדבר עלו. הגנות בלקארנו אפשרה התאחדות מהדורות לטאטא שזו לא ספק, מן הבוערים הימים באירופה כולה: הטרור, אמליו הופך את הייצירות, ובמקרים להציג אב שמן המתמודד עם בן הקשור לתהים קינומים (כפי שעשה דנן רייז ב-*בקארנו*

ורה. אולם, למען האמת, מי שהסרטים הם עיקר מעיינו, ולא הוויה (שהוא הרבה פעמים מוזיף), המתולדה לארט טים אלה, יכול היה לבוא על שכרו המלא השנה, כל זאת, כמובן, בתנאי שהוא דובר צרפתית, כי כל הסרטיםblkארנו מוגזגים בתרגום לשפה זו, ולא שליטה בה, יש להניח שוויחסים קשים שם למדרי.

סרטוי היכיר

ההחלטה להציג בעברית, בMSG הציגות החגיגיות הנערכות בכיכר העיר, סרטים בעלי כח משיכה וריבוי יותר, גמליה בלבד של מנהל הפסטיבל, כבר לפני שנה. הפעם, הוא יישם את תכניתו, החליט שמאחר שמורוב בהקרנות הומנותן עציר להזכיר סרטים שהיה לא רק בערך רמה פואתית אלא גם בערך כח משיכה רחב. ואכן, אף אחד מסרטיו התיירות בלקארנו לא הוזג שם, כל הסרטים שנבחרו ל'פיאצצה גראנדה' היו מוחוץ לתחרות, סרטים יקרים עם כוכבים ותפקידים מוקדמתם, לפחות לא היו, ממש כר, שום טענות.

אין טעם להתייחס בכך שוב לבמה מן הסרטים, אשר הוזכרו נבר בסקרים ברלין או קאן, אבל גם בילדיהם היה בהחלט מה להאות. ראשית כל, סרטו החדש של פרנסואה טריפט, מצולמת בול שחו/or/לבן ומזהה מזהה מלאת חיבת לקומדיות המתה החוליוויזיות של שנות הארבעים. טריפט הוגיש מאר בראיניות שוניות, את החשיבות שבעמירותו של הסרט האל-יעבעוני כאטען ביטוי קולטני. הוא הקפיד מאר על העזובה בו והשתמש באחד הצלמים הגדולים בעולם, נטורה אלמנגרוס (שיצר גם גם סרטים מסטיו הקומתיים) לצילום הסרט.

התעצאה אינה סט מעמיך או מהפכני במיתוד, אבל יש

דידיה סובין וג'יימס מייסון בסרטו של דיאן פראנסואה אמייה, "אלבסנדר".

שוויפט ג'יון יכול היה למצוות אפיק' שבוע המוקדש לקלטן הבורייל, שבעו שבתוכנו היה זומה לא מען לתכנית שהוגעה בחורש אונטט האחרון, במוחיאן חל' איבר.

בדרכם של יוזרטק' חדרים, גם אלה שנבחרו להשתתף בתחרויות של לוקרטן, רוכב עדין איטם בשלם, צער' לדיאחו בתחרויות הגלומות בהם ולקוב' אחר ה�建' שבדרכ' בימי טרופים אל', כאשר ה�建' השוכנות שהוכחו נבר' את עצם, נשים להוציא מותחת לדידיהם מוציאים טナンרטיטים כל כך וזרום' כל כך וזה לה' (ראה סיקור פסיטבל הסרטנים בקאנ), יכול' תכנית כאות לפקס עניין וסקרנת', גם אם התשיגים האבלוליטים אינם תמיד מרשימים.

במסגרת כוות' יכול היה חמוץ' לזכות ל'ברדל' הכס' (הפטל השני של הפטיטבל) ולשבחים, כי דינ' ואקסמן התמכו'ם עם אנסיט'ם בעל' עבר' זומה' שלל', הטעניט', ברובם, את טרוטהם בתנאים שאנט'ם שווים בהרבה מן התנאים שעמדו לששות', וכך יכול' גם הקולטן היישראלי לחייב' לזכרה מעבר' לגובליהו.

הסרט שזכה ל'ברדל' הזוהב', הגסיכה, היה' לעת הכל' מוחונריה. מצלם בשוחר'ן, כאשר המעלמה קרובה עד כה' נך' לגיבורים שנרמה'ceil' אינה מוחמיצה אפאל' נשימה' אה'ת מושג'ות'יט' וזרטור'ם' קל' מודדור'ה. צער' נשי'ו'ה' הטרט' הוה', בצו'ה' בוטה' ואכזרית' ביותר' את מבן' של הנערות' העובדר' בזונגריה'. צער' הרכה' אומן' בל', בחברה' טריאלאטלטיט', כדי' לשעות' סרט' בקרורוי' כל' נך' ובמקה' או' של' נקירה', השיחה' מאחור' הקלעים', שלחו'ה את הפטיטבל' נכל', נסבה' על גורל' של מנהל תעשיית' הקולטן' הוהונריה', אודם' בשל' איסטוואן' דושאי', לא טפק' אודה' האנשי'ם' הפוקיט' והשוניט'ם' שעוסקים' דום' בקולטן' באירופה', איש' של'בונו' יש' לך' ורבה' מאר' מן' ההצלחות' של הקולטן' ההונגרי'ם' בשיט' ואחרונות', לא טב' ברורה', וכайл' במרק'ה', נרע' כי אחר' למעל'ה מעשר'ם' שנה', שבחן' ניווט' מאה' שתשא'ב' הו', ובצד', להעשית' הקולטן' המעניין' ביותר' בזירחה' אירופה', מצא' דושאי' את' עצמו' בדר' לדמא', כדי' לשמש' שם' ואש' למשלח'ת' טרכות' קביעה', כאשר' מישחו' אחר' מונה' במרק' מוא' לטא'קי'דו' הקודם', האט' ייכון' טרטיטים' כמו' הנסיכה', או' אורה', שראית' ט' בישראל', הד' שגמרו' לך' מובן' שהשובה' ברורה' ומוחלת' על' כה', אין' מי' שיישב'.

ב' הסרט' האחרים' בתחרויות, כדי' היה' לעצ'ן' סרט' צער', שהופק' בארכוט'ה' הברית' על' ידי' בימאי' ג'ול' בשם' פארוז'ו' סעדי'. שמו' של הסרט' והרא' השילוחות' וגיבור' הוא מהפכן' צער' וקוני', הדMSGOR' לאמריקה' על' דיז'י' כה' מההפקה', כדי' לחסל' את' אוד' מן' הקולנלים' של' השירות' החשאי' הדיקטורי', טעיאד', המגמל' בעצמו' את' הקרבן' המיעור', מוביל' את' הטיפור' לכיוון' בדור' מוא': המהפקה' החליפה' סוג' אחד' של' שחרות' בסוג' אחר', והרצעה' המשובכע' כי' הוא אכן' עשה' שירות' לעמו' בחיסול' הארכ' המושבע', מגלה' כי' דואיב' הוא פחו'ה איז'ם' מכבי' שתוואר' בפמו', ואיל' שולחו' פחו'ה טהור'ם' מכבי' שום' מעמידים' פנים'. על' פקפקו' לכצע' את' המשמות', והוא' משפט' בחז'ו', טעיאד' משתמש' באמצ'ע'ם' פשוט'ם' מוא': רחובות' פירוק' מוספק'ם' הפואורה' משכונ'ת' ליל'ל', וט' אם' יש' בה', פה' ושם', גל'שה' לפשענות', יש' סרט' זהה' בטוי' לפירוק' בתוך' הצוקנות' המותחנד'ת' של' חלק' מן' השמא'ל האיראני', אשר' חחש' לצאת' נכל', עד' לאחרונה', מול' החומר'ין'ם'.

פאגא'), הוא' עסוק' בא. זאן' לאי' טריניטיאן' מגלא' דמו'ו של מרכ'ה באוביירטיטה' והקשר' לחוג'ט' פרגוטיט' ייס' מוא', בעוד' בט' עסוק' הרבה' יותר' מט' בעניינים' גשימיים' - טכניקה', צילום', וחיק' טרומליים', החטים'ין' הדשניים' מתחרדים' כאשר' אוד' מן' הפטיטבל'ם' של' האב', לשעבר' נמצא' הדוג' בתהנשוו'ה' ט' המטורה', ואיל' האב' מעמיד' פנט' שאן' לא' מושג' מכל' העניין'.

הסרט' מושתROL' מוא' לא' להר'יו' יתר' על' הזמיה' את' המשיכ'ל'ם' האיטלקי'ם' החוציא'ם' בנפשם', ולא' לזר' דבר'ם' מפורה' מרי', אבל' קasha' של' לא' להתרעם', לפי' הטיפור' של' האל'ו', כי' איטליה' עברה' הום' תחול' מ'ו': אנשי' הרוח' הבוגרים', הלבושים' באידיאלים' מן' השמא'ל' מושקיעים' את' כל' הבוגרים' כדי' להבין' לו'ה אלה' הבוגרים' בטיר'ו' בדרכ' חיים' פוליטיט', מושגאים' את' עצם' גטו'ים' וזר'ם', הבנים' איט' בניז'ם', אשר' חזוק'ם' לערכ'ם' בורג'ים' יותר', הבנים' איט' מוכנים' לקל' רעיית' משבות' כתה'ג'ן' לחג'נ'רו'ה' ההורם' העטוקים' מורי' בעניינ'יהם' מכך' לחג'י' במה' שעשו'ם' העצאים', הדבר'ם' נאמרים' במיינ'יהם' של' נבי' ארץ' המג'ן' גור' על' הדמיה', רעל' כר' הונתקו' ממו'ו' בודור'ות' ועד' מסריש' ה'פיאצה' גראנ'ה', נוכיר' את' עת' הנקמה', סרט' ארגנ'וי'ן' שענ'יט', של' הבימאי' אדוול'פו' ארטיט'ן', לבוארה', זה' סרט' פועל'ה של' בימאי' המכרי' בקהל' קול'ת' כי' איט' מעוניין' לעשות' סרט'ם' פוליט'ים' אלא' להז'ב'ם' בטיט'ופ'ם' על' דמיות' שח'יות' בשול' החבר'ה', למשל'ה', כל' צעד' וועל', יש' ברט' זהה' רוח'ם' למצב' הפלוט'י' ולח'וסר' הדיש' של' האוט'ם' הפושט', ומאנ'ק' מושט'ו' זה', יזכיר' טרט'ו' הז' בצל' מומחה', שוויכן' לעצמו' עבר' נקי', כדי' שיוכל' לעז'ק'ל' לעבורה' במכה'ה' הנח'וש'ת' של' ח'ב'ה', אמר'יקאי'ת' גדו'לה', המכחה' הוא' פוגש' חבר', וזה' מהה'ל' עמו' במומיה' לסת'ו'ן' מן' התרבות' ממו'ן' רב', על' ידי' ניצול' מעשי' השיח'ות' שבתוכה', המזימה' ברוכ'ה' בכ' שהח'ב'ל' יעור' להעמיד' פנ' איל' ממש' תקופ'ה' אוד'בה', ברכ'ז'אה' מפי'צ'ון' אסור' על' ידי' החק'ק' באש'מת' הח'ב'ה', ולדר'וש' פיצ'רים' בגוז'ים' על' פג'עה' וו'. מאבק'ו' של' האיש', מול' ערל' ומלאו' המנסה' לשבע'ו'ו' או'תו' לזר'ות', עקש'ו'ן' לא' להוציא' הנגה' מפו', ומצע' ש' השיח'ות' הרט'ן' המשונ'ל'ת' בכל'כל'ה' הארגנ'ונ'יט', מובל'יט'ם' בצי'ו'ת' אוכ' רית' ועק'ב'ת' מוא' על' ידי' ארטיט'ן' וב'ה'ל'ה' ר'בה', וו'ם' למשעה' מושאר'ם' את' התחפע'ל'ת' שנ'ע'ה' סכ'בו' הש'�ה' בקאנ', בז'ו'ת' סרט' מאוד' יותר' שעשה', בשם' זומו' האה'ר'ונ'ים' של' הקרכ'ן'.

בית'טספְר קִיצֵי

ב' בית'טספְר' קִיצֵי', לא' רחוק' ממרכז' העיר', בנין' טרומ' מסוד' הדיט', שבו' הפ'ן' ג'ול'ם' ההתעמל'ת' הענק' לב' קול'ט'ע' דיז'ב' ייד'ים', אור'ל' הצע'ות' לא'ול'ם' קול'ט'ע' קאמ'רו' יו'ו', ואיל' אול'ם' הבנ'ה' ש'יש' מז'ונ' עשיר' ומגנו'ן' להר'ו'ית' העמאנ'ן' ולהר'ג'ת' הר'ע' של' האה'ר'ונ'ים', בגין' טרט' אחד' למשנהו', כאשר' מצע' אוד' הופכת' ר'יה' אה'ת' לחנות' טר'פ'ם' המצע'ה' ט'פור'ה' קול'ט'ע' בארכ'ע' שפ'ו' ו'cmb'hor' בל'ז' ר'ג'ל', ומצע' ש' הופ'כו' ש'וי' כ'ית'ות' לה'ר'ה טלו'ו'ה', שמ' נער' פטיטבל' מ'קב'יל' של' סר'ס' טלו'ו'ה' באורך' מל'א', במקום' זה' הור'כו' פועל'ה' הפטיטבל' במש'וו'ם'.

כאן' הציגו' את' הסרט'ם' בתחרויות', רוכב' בכו'ל'ם' סרט'ם' של' ז'ו'ר'יט' צ'ער'ים', חלק'ם' הנ'ג'ל' סרט' ר'או'ן' או' שני'. כאן' העצ'ו' נב' את' הסרט'ם' השו'ר'יט'ם' החדר'ש' של' השמא'ל' האה'ר'ונ'ה', של'ם' משמש' ל'קארט'ן' כחל'ן' ר'או'ה'. מ'

היבומי ג'אן לוקה פומאגלי עובד על "איך למרי".

אמניות שיצירנים רבים, את הריקנויות התרבותיות סביבם. סרט אחר, החקלה, מגולם באמנות בלתי-גיגית, ובכבודו מותכו רואיה להזות מרגנת בגליה, אבל כל התמנויות ביחס יוצרות שפה קולטנית שחייבת הרבה לזראלים של שנות השישים, מכל להתעלות לרמותה, ונשאו – הוצרך שבקארטיז שיזעוז את הנפש בתוך השלווה הפיזית והחוורת על עצמה של שיין – מטופל בשבלנות שאינהiah.

אשר לארכות מירוח-איירופה, לפי המיעון,חוורף הרוסים בעדר ענק אל הקולטן האינטנסיל, התרבותי והרדוד של מצע שנות ה-40, ואילו וכוב החיווי הפולני, נטול ספר מרתק, על חיית המשוגע לאטערונומיה; אבל רוחן מלצע את כל התנותנות שבו.

סרטו של הזרופטי רמן נוטל, מחוץ הכללים, הרוח האcosa כבתי אחר סרטו של קודם משלו, למota, בגיל 30, הצלחת תוך ערוב מרתוק בין חומר דראמי, להציג את המשבר של האידיאליסטים אשר הקימו את הבאריקורות ב-1968 ומעאו את עצםם מבודדים ונטושים מן קעה לאחר מכן. אותו הסרט, ספר על ידייד של גופל, שהחאביד מרבי יושע, כאשר המשתרה מעדר אחד, וחבירו לשעבר, מעד שני, מתנבלם. לה. הסרט החדש ציריך להמשיך ולטפל באותו הנושא, להראות מה קורה לשירוע זהה תענט מרד גוזלה, הוות, אלם הפראנניאה הרה. רפת את. מupil כל, אווך הרט. החרדיימות של הדמויות. ושל המעמדים, והמאטולזיה הבורודת. של העלילה, מותרים מעד מקום לא מיטות בכל התמונה.

אנן חותכים ראשים

ועוד שני סרטים יוצאי דופן: המסתירה של ג'י – "אנן חותכים ראשים" (זה שם הטיטל המלא בהמשך למספירה של ג') – והוא סרט ביכורים של עירן בן 26, בשם ספריק

הਪתעה נעימה מאד, במסגרת החזרות, היה סרטו של ימי אי-פאנץ עיר, יושיכטו מורטה, לשם משך המשך זהה. זו סאטירה על מבנה המשפחה היפנית ועל אורח החיים של הבורגנש החדשנה, סאטירה המתוויה בטן כמעט רייאליסטי ללבשת של סיום טרייליסטי במלא מוכן חמילה. ההורם שאיבם משתלטים על הילאים, הפחד מפני נטילת החוץ והמשיכים לדירות פאנאים, כל אלה מתחאים לטארקים גלי עלי רה היבומי אין-33 הבונה את עלהלו סיב השαιיפה של הרים לחוץ אתם מבטלן לחשוגים בבייה הספר, אשר אפשרו בנסחו לגוננסיה וקרתית.

מצד שני, קשה היה שלא להפעל מז הדר שבח כמה ציירים איטלקים שעשו יומם סרטים. התוצאות אינן אין עזרות נשימה, אבל מצדו שני, קשה היה שלא להשגיח ברקען מסימות האוזחות חיים בכמה ציירים איטלליים: אויך לומר, סרט של במאית בשם גיאנולקה פומאגלי כל כך בשכללם הטענולגיים الآخر-וניט של אמצעי הדיקשורי, החל מרכיב החנוך רדיו וטליזיה (תופעה אופיינית לאיטליה), ועד לשימוש הרומיימי שנעשה באלקטרונייקה, עד שהוא שוכן בספר את הסיפור של בקרה סבירה כלשהו. ואילו נזק עם תמנונות הוא סרט שעסוק כל כך במחאות. לכל הכוונות, מגדר או רעד וט נורם, עד שהוא אין מניין כלל לדי החולשה מה הוא באמת רועה למה.

השורעריט, אשר בפרק זמן מיטים הצלחו לזרען מתחות ים נמה, סרטים מפותעים בחריפות המבש שלם, מנכאים כנראה גם הם במשבר אלבסנדי חזר אל תיאור הבדירות, מגד אחד, המכזידה לאחבה, מגד שני, החיים המשוחררים מלוון כלכל, מעד שלישי – היוצרים, לדעת

המעניין השני היה פרשת מלך פרוסיה של אמיל דה אנטוניו, אשר זכה לפיטר הביקורת.

"מלך פרוסיה" הוא למשעה שמו של מפעל לעזרה ראשית גרעינית, שהייתה למטרת הפגנת מחאה, ובבקורה תיה חבלה הפגנית, מctr הוגם המוחים נגד נק' אטומי. אמל דה אנטוניו, הדיווע בערך בשל סדרי התעודה החזיריים שלו נגד המיסד האמורקיי (בעיקר בפרש רצח הנשא קורי, מלחמות ויאטnam, ועודותיו של ייבסן). סטה כאנ' במידה מסוימת ממהונגו, ערבות תעודה וקטיעים מביריים, והצלחה תוך יומיים בלבד, להבן סרט עלaltı שלם, מצולם מכל במצולמות יידיאג. בסרט הוא משוחרר את כל האירופים, באשר מארגני הפגנה משחקים את עצםם, וחזיריים מעצעריהם משחקים את הנפשות הבועזות האחרות. המשפט בסרט משתמש בפרקוטה. רכה, בפרטיל של המשפט האמיי שנערך ב-1981, והצורך לצטט במחזרות ובחוופה גודלה כל כך, נבע מן העדרה שישים לאחר סיום הצילומים נין פסק דין, שללת את ראשי המפיגים, האחים ביגן, ככלא, לרגע עונש שבין 3 ל-10 שנים.

חויטפס של העשייה, השימש בחומר גלם תעודי שלם שלא צולט המדע על ידי אנשי מעצער, ובשחקנים שאים שחיקנים, מעניקים לסרט אוטנטיות בלתי רגילה, ועוורות לבנאי לחובבו את אהדוו הבוררה למוחאה. מארטין שנ', שהתנדב לכלם את השופט אשר שלח את התאשימים לכלא, מציג כמעט קאריקטוריה של נציג החוק באmericה ועכם הודיעו שהדברים הנאמרים על ידו הם אכן שייחזו האמת לאmittה, מעניקים לתמונה כולה את המימוד האמיי של.

היבמאי ספייק לי.

ל', סרט שהגיע למשהה בעברות גמר ללימודיו באוניברסיטת ניו יורק, בפרוטו (בישראל לא היו מפיקים אפילו סרט קצר בתקציב כזה), הוא הרכיב לעצמו ספייר על סביבת מולדתו, הרובע הירושי בברוד-סטאייבנט בניו יורק, ובמרכזו ספר שמהה להdot עצמאי סיינט דופן, דוקא היזייר, הקגב והמרץ שבו, הם המפתחים לטובה ואול רומיים לתכונות יסוד שיש לקולנועים אמריקאים, אפילו מתחילה, וחסרים ברבים מבני האומות האחרות.

אנו חוזרים ראשים

עוד שני סרטים יוצאי דופן: המטירה של ג' – הוא סרט בכורים של צערן בן 26, בשם ספייק ל', סרט שהציג למעשה כבורה גמר ללימודיו באוניברסיטת ניו יורק. בפרוטו (בישראל לא היו מפיקים אפילו סרט קצר בתקציב כזה), הוא הרכיב לעצמו ספר על סביבת מולדתו, הרובע הירושי בברוד-סטאייבנט בניו יורק, ובמרכזו ספר שמהה להיות עצמאי ביחסיו עם העלים התחתרן ונбел, מרמות שאין הסיפור ירצא דופן, דוקא רומיים לתכונות יסוד שיש לקולנועים אמריקאים, אפילו מתחילה, וחסרים ברבים מבני האומות האחרות.

הסרט השישי, הרוץ מפלורידה, הוא סרט בן שעה המבוסס قول על אריאן שפרסם היום הצרפתי לה מונד עם רוץ שכיר. הסרט שורר לכל אורך בקטעיו שיוחה שבין העיתויים המוראים לרוץ השבר. קטעת המשוחררים בדיק את האזין, העתוניות, ומהם טבעת העוניה שהרוצף מתיחס לעבדתו כאחותה פרטני, באומה דיד קענות ובאותה אדרישות, כאיל היה פקיד בבנק, התמונות, שבאוו בכיאל לפקס הקבלה חוותית לטבסט, עקבות אחריו רוץ כוה שמניע מאוצרות הבכירות ליריך, מחלף חררי מלן, מחליף דורות, מחלף מכניות שכורות, מתרכב בהורגה ובוזירות לקרבן המויר, מתחש בשקי דה את הרגע הנכון, פועל במחירות ואחריך עלה למיטוס הראשן ועובד הסרט מתחילה עם תמונה של מטוס נחת ומסתים עם מטוס ממoria, מגעל שוגר הבכרי קלאים שאפה אוור השתמש באחד השחקנים השויצרים הידועים בדור, ברון וגאנץ, לתפקידו הרואשי, והחוות המהונגנת בדורן, החלופות הכהות שהוא לבש, וכל מהגנו המודדים והקשולים, הולמים בכונונה דמות של איש עסקים יותר מכל דבר אחר. כי זה בדיק מה שהסרט מסה לומר. זה סוג מסטים של עסך, לא בהכרח יותר מגונה מן האחים, בעולם שבאותה המידה המוטריות אייבדו כל את משמעותן, היחמדות של לריאן העיתונאי, הסירוב להזעין, כל אלה מעניקים לסרט אופי מאד מיוחד, מעין סרט תעודה מבוקם על ביצוע רצח, והחוצה בהחלתו יוצאת דופן.

בhaiel המלכים

קולטן רקס (המלך), המקום באחת הסימטאות שליד היכר המרכזית, ולה המוקד השלישי. בפטטיב. שם הצעו את הסרטים הקרים לבו של הבימאי אלן נאגר (בין הייר את פרק תחילים באדרום של מיקלש אנסקו ואת מסע לטוקיו של יאסוזו איזו), ושם העיגן גם את שבע הביקורות. על סרט אחד מחר השבע זהה, ג'יאל גושע ברכבת, כבר נקבע אחרי פסטיביל קאן. הסרט

התגלויות האמיתיות

או תשואה (על גערה מאהובת שאינה מניהה לבור שלה), עד אשר היא משלמת על בר בחיהה). מהוים ביטוי מובהך, אבל בשום פנים ואופן לא יראה דופן, להח� של תארזה אל הדמיות הנשיות כי ציריך לעצין שנארזה מציד נמות נשית. מפטייה, נמרצת, נחשוה בוניתה, אמזהה ועקבנית, אשה שלמרות כל תאמנותה ליטני הטעס היזדים מוסכםת החברה שם יודעת לבקש את מקומה, כמוחו רשות השוגרים סביבה חלשים יותר, חולמניים יותר, נתונים לשפעה וממליטים תוך הטיפה הזורה מיפוי עיוזת שאים יכולם להזמוד עמן.

טבנית, נארזה שיר לבאים שאים מניעים את מצלמתם אלא אם כן הדר חיווי וודרשת במיהודה. מעד שני, הוא מכסה כל צנעה בחומו זירות צילם, שאין הוא חזר עליזון כל, בר טרטויו מספקים עשר חוות בלוי הניג, וניצול מלא של התפאורה על כל גוינה. הערכיה טרטויו והרבה יותר דינמיות מן המקובל בסרט דיפאני, העלילה מתחדמת במחריות רכה, חיתוכים הם לעיתים במעט אלפלפים, בויריות שבם מדלגים מאירוע אחד לאיירוע שני, והזוא תמצאה של הראשון, ללא שלבי ביןיהם, ואיל השחקנים, צוחות כמעט קבור שוחר שב ושוב. נארזה באיל משכלה אוטם מורי פעם והדרבן בכך במיהודה לבי השחקניות הדיקו טאקאמינו, שהופיעה ב'70 מסטריאו, וכברירתה, לקרהת הדוף, לא דירחה זוקפה כל להדרנה כדי לדעת מה מגפה ממנה הבמא.

מנחל טנטוקים, ערכיהם של בטואני קולטן, ומנהל טנטיבלים, שבאו ל████ארטו במיוחד כדי לראות טרטויו אלה, צאו בולם המומאים, ואכן, לשם תגבורתיהם לא קשה לנצח שהשתלט הקולטני ציפוי עתה לאופנת נארזה. כמו עיתוני הקולטני החשוכים כבר הבתו מהדורות מיוירות המוקישות לאל, התקבנה מתוכנתו לזרוד מל████ארטו במשר שני, באירופה, ואחרו כארונות היבירית, וכבר הכל מסכימים שמקומו של נארזה באולטמפוס דיפאני, לצד קורטאותה, מיזוגוש ואו, מובטו לה.

בישראל, נצטר עזיזן להזמנת. אם קרטואורה כבר מוכר פחדות או יותר, רק מעמידים שמעו על מזונוש, או לכל הדור ראו את אוגצ'ו מונגאטארוי בסימטוקים, אבל לא יותר. אשר לאו – אותו גילתה אירופה בעשר הדורות, ובכיס סבורים כי הוא הגודל מוכם. או נארזה יצטר עד להמתן בתורה. נקה שלא לאורן ומן.

▪ עדנה פינרו ▪

סינמטק – ירוזון לענייני קולנוע סינמטק תל-אביב, סינמטק חיפה

מו"ל: אייר, הוצאה לאור והפקות בע"מ
רחוב טשרניחובסקי 17, תל-אביב 63291
טלפון: 653341

מערכת: יוסי אורן, אלון גרבו, עדנה פינרו, דן פינרו גידי אורשר, איל נגה, צביקה אורן,

שאלות שיר-ן, דניאל ורט

סדר: אופיר בע"מ, תל-אביב

הדרסה: סgal

כל הזכויות שמורות למ"ל

ולבושא, החוורה האמיתיות של הפטיבל – הרטוספקטיב של הבמאי הדיפאני, מיקו נארזה. במולו, הוא נחש לאחד הענקים, במרחב כמעט ולא שמע עליו, והוא עשה 87 סרטים, התחליל עד התקופת הסרט האלים, והמשיך עד שנותים לפני מותו, ב-1969. לבוארה, עשה סרטים מוסחריים, כאלה שפומיס לטעם הרחוב ביזור, מלדראות מורידות ופסמיות, שהיפאים עצם לא האמיט כל כי ניתן ליצא לשורות ורים. בית זה לשחים ברים, וכן לצלחות מסחריות ניירות. סרטיו נימנו לעיתים קרובות על עשרה הנבחרים של קינמה ג'ומפו, ביטאן הקולטן דיפאני אשר מגביע כל שנה על הטובי בסרטי השנה, ובכך מעניק לדם בכור מוביל "אוסקר" באmerica.

ଉשרים מסטויו של נארזה הרגנו בלאקרים, סרטים שעשו נתח יצוגו של כל תקופת יצירתו, למעט שנות ה-40. שמן הוא עצמו לא שבע נחת. תחילתו, משום שהגנורה הקיסרית ירצה לחייו, אחר כך, משום שהאמריקאים הכתיבו נזורה ממשלים, לא שטארזה עסק בעשאים שערוריים או טעונים במיהודה, אבל האקטואליה היהותה עצול תמיד נקודה השובב הסרטים, ובעלידיה, הרגש באיל הוא פועל בהול ריק.

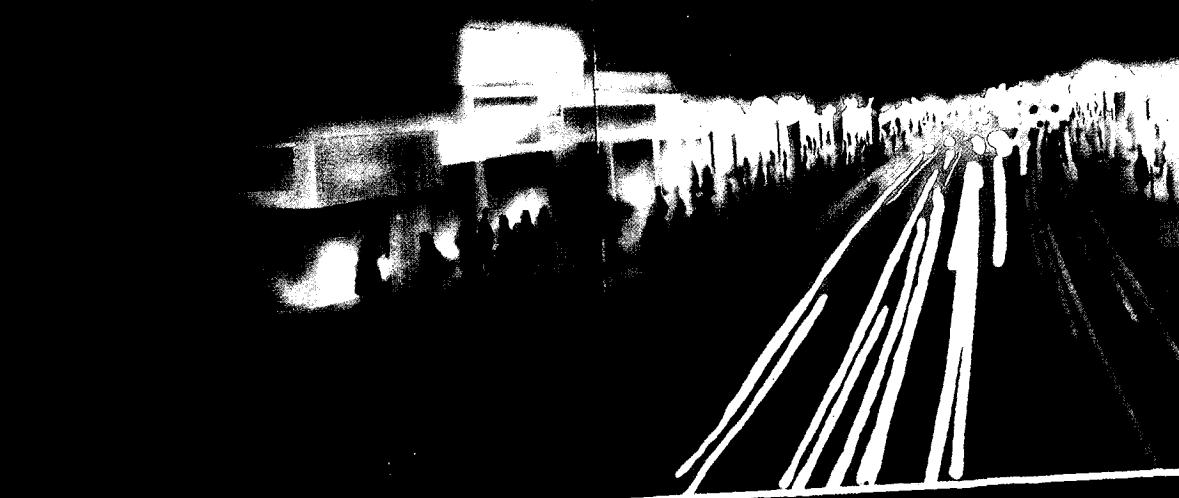
צפה מרכות בכל בר הרכבת סרטים של אותו בימאי, זו חוויה מרגשת. אכן כזומה לפני עיתר, על הדס, ובמקרה של נארזה, שהתרחש בכל הסרטים הללו בסוג מסרים של נושאים ובחור מסרים של דמיות, הרי כל סרט מזויה יכול נידרך נטש ומעשר את קדרנו.

נאורה, שמזאגו דיה מן דבורנות הועירה, עוסקת במעט תמיד במעמד חברתי זה. פרנסת, בסף, תאיל מיהודה, כל אלה תופסים מקום השוב הסרטים ומוהים מניימי מרכוי לדמיות. לא זו בלבד – היחס בין בני עמי מגדוד זה למינדי הגביה יותר, מצד אחד, והמוכר יותר, מצד שני, תופסים גם הם חלק נבדק מן המשך, כאשר שניים דמג' הפלוטני ביפאן, והמשבר התהברתי שלאחד מילחמות העלים השמייה, מצטירים בבירור, על תוצאותיהם, בטור הסתומים הללו.

עליהו מתרחש דברך כל ברכובים המסתורים של הכרך הגדל, בדרך כלל טוקוי, המשוחזרת באולפן, ולעתים קרובות מואר אפרה למסואו בהן אמנים, או אנסטים הוחים בשול עמל מודרני. זמרrob, זמר rob, פעלם במפעלים לצור כל מוסיקה טיפוריים אאנליזים ופשוריים, יש בהם מידת בשונה (בת מונסה להזיר את אביה הביתה, אחריו שהוא עזב את בעלה, שמנבר אליה), ברוחניות מודרנית, שרות אחותו שלן בתול (על שלוש זמרות הרוב הגלומות בעניין ובאמת הרודה בן). או ענוי קין (על השינויים הקיצוניים החליט בחברה הכפרית היינרי).

סרטים אחרים של, כמו הוואס (על אלמנת מלחמה הננסה לגדל את לידה בכבר) או כל המשפחה עוכבת (על גאנזאים הרוצחים לבנות לעצם ערד עצמאית, במקרים תלמי במשמעותו). הם תעודות מרתחות שחון במעט ניאורי אלטיטו, שם לא בטפל הקולטני, לפחות בדורות הנשאים. שעה סרטים כמו המופיעים (על אלה כל הערבת את בעלה, המותחים אליה כל חפץ מבן מאלו),

חולק מהנהן...
במגזרת כל איזין

וישראכרט אל אמה

אפשר להציגך חכירה?

בקיצור, מה אתם
ידועים. תמיד
משתלים לשלוּן
ברטיס פס
אדום. אם עדיין
אין לכם פס – הכנסו
היום לבנק הפועלים
ושאלו איך מתקבלים לחברות
בפס אדום. ואם כבר יש לכם –
הציעו חברות
לחברים שלכם!

רואים את הפס האדום הזה?
מי שישי לו כזה בכיס – לא צריך
הרבה יותר. כי הפס האדום
אומר הרבה: הוא אומר חשבון
בנק משל עצמו – אם אתה
כבר בגיל 16 – ואולי ברטיס
בנקיקט למשיכת מזומנים.
הוא אומר הטעות אחריות לבני
12–18 כמו קסטה או תקליט
חינם אין כספ, הנחות
במופעים ובחצגות,
שי מיוחד...

הכו